

A  ı k k a r a

Hayâtlı, kayalıt, hakka dayalı dergi

- ◆ Rasim Köroğlu ◆ Ercan Sağlam ◆ Fikret G rg n ◆ H. Musa Tuncer (Azabi)
- ◆ Halit Yıldırım ◆ Mehmet Şeker ◆ Hanifi Yılmaz ◆ Selman Kapanođlu ◆ Ali Parlak
- ◆ Kadir Orakçı ◆ Mülayim Sertoğlu ◆ Salim Kanat ◆ İsmail Kılınç ◆ L tf  Kılıç
- ◆ Mehmet Pektaş ◆ Gökhan Kaya ◆ Osman Gazi Turaç

21 sayı 21 Kasım 2019

FUTBOL

◆ Rasim Köroğlu

Her kime sorarsam hali, hatırı,
Sohbeti futboldan açıp gidiyor.
Konuşmuyom diye toptan ötürü,
Usulca yanımdan kaçıp gidiyor.

Dedem de kapıldı topun şerrine,
Bizim kaptan diyor, hafız birine,
Giydi kramponu mesin yerine,
Namazda secdeye uçup gidiyor.

Fenerli çıkınca dünürücü başı,
Suya düştü bizim dünürlük işi,
Tutuyormuş meğer kız Beşiktaş'ı,
Kocayı kulüpten seçip gidiyor.

Günlerce önceden alındı bilet,
Deplasman maçına gidecek velet,
Karneyi sorarsan tam bir rezalet,
Sınıfını zar zor geçip gidiyor.

Cimbomlu bant takıp beyaz saçına,
Götürdük ninemi kupa maçına,
Futbolun sevdası düştü içine,
Her hafta stada kaçıp gidiyor.

Gel de serserinin kızma haline,
Bilemiş satırı sokmuş beline,
Su dökemez değme kasap eline,
Irakip takımı biçip gidiyor.

Doğunca nur topu gibi bir uşak,
Koydular adını Benjamin Toşak,
Futbolcu vesselam şu bizim kuşak,
Şampiyonluk andı içip gidiyor.

Maçtan sonra çıkmam ben balkonuma,
Kaçırdım korkudan geçen donuma,
Kastı var galiba tatlı canıma,
Etrafa kurşunu saçıp gidiyor.

Hele bakın dostlar şunun tipine,
Göbek dönmüş, büyük Aygaz tüpüne,
Değmeden ayağı futbol topuna,
Rasim, bu dünyadan göçüp gidiyor.

DİĞİT/AL YANAKLI

◆ Ercan Sağlam

yüz binlerce kullanıcı seni takibe almış
aradığın şöhreti instagramda bulmuşsun
nelerden hoşlandığını merak etmiş haytalar
ve beğeni atmışlar trend-topic olmuşsun

resmine bakanların hemen hemen hepsi sap
bir kere saçmalaman yüz binlerce like alır
sabahleyin instagram gece yarısı whatsapp
facebook da olmazsa bir yanın eksik kalır

yeter ki bir fotoğraf çek bir aforizma paylaş
anında baş köşedesin düşünmemen gerekir
bir hikaye uydur saçma sapan öylesine, salaş
bugün saçma bulanlar yarın kesin beğenir

yediğin senin olsun gittiğin mekanlara
konum at, takipçilerin bir ara uğrasınlar
sakın yanlarına gitme instagram'da ara
ölsen bile sana whatsapp'tan ağlasınlar

A Ç I K K A R A

Hayâli kayalı hakka dayalı dergi

Yapımcı: *Tayyib Almaca* Yönetmen: *Mehmet Pektaş* Set Amiri: *Halit Yıldırım*

Sosyal Medya Ulağı: *Tuğrul Karahan* Afiş: *Yasin Mortaş*

Muhabbet Adresi: *Onikişubat Belediyesi Sosyal Yardım Müdürlüğü Kahramanmaraş*

Sesleşme: *0535 391 92 50* Dükkân: *www.acikkara.com* e-mektup: *acikkaradergietgmail.com*

21. Sayı Kasım 2019 ISSN-0106417 (ederqi)

FANİ EFENDİ

◆ Fikret Görgün

Şu karşıki komşu Fani Efendi,
Galiba dünyaya küsmüş gidiyor.
Hemen her işini yapardı kendi,
Eleği duvara asmış gidiyor.

Sohbeti paradan, maldan açardı,
Fakirin yanından derhal, kaçardı.
Avantaya kanatlanır uçardı,
Bütün irtibatı kesmiş, gidiyor.

Nice gönül yıktı, nice kalp kırdı.
Hayır hasenatı kendince sırdı.
Düne kadar bülbül gibi şakırdı;
Bir anda tutulmuş, susmuş, gidiyor.

Derin bir “Oh!” çekti kimi üzdüyse,
Orda sabahladı, nerde sızdıysa,
Kime içerlendi, kime kızdıysa,
Ardına bakmadan basmış gidiyor.

Son vazife arkasından giderken
Kimi “Vakti...” dedi, kimisi “Erken...”
Şunu da yapayım, bunu da derken,
Selamı sabahı kesmiş gidiyor.

Omuzlar üstünde uçuyor gibi,
Virajlı yollardan geçiyor gibi,
Alacaklılardan kaçıyor gibi,
Bürünmüş, sarınmış, pısmış, gidiyor.

Bu yolun yolcusu asla çark etmez,
Mola vermez, eylenemez, park etmez.
Yaşı yetmiş, seksen, doksan fark etmez,
Şu dünyaya parmak basmış, gidiyor.

Bizlere hüsnüzan eylemek düşer,
Ardından iyi söz söylemek düşer,
Günah insan için, sonuçta beşer,
Parlamış, gürelemiş, esmiş gidiyor.

Fikret ders almazsan yazıklar olsun!
Unutma sen de bir zavallı kulsun.
Gayret et, defterin ecirle dolsun;
Desinler bileti kesmiş gidiyor!

TOPLUMUN ARAYIŞLARI

◆ H. Musa Tuncer (Azabi)

Şimdiki toplumlar ayrı bir tevir,
İllâ koskalığı farkta ararlar,
Değirmen yıkılmış kapanmış devir,
Hâlâ şakıldağı arkta ararlar.

Umurunda değil atılır birden,
Bildğini söyler sakınmaz körden,
Yüzünü kazıyan arınmaz kirden,
Bütün gabahati çarkta ararlar.

Nefrete rağbeti sever uyuzlar,
İçten içe yiyor kinler, buğuzlar,
Dasdingil ortada gelinler, kızlar,
Şatafat, görkemi kürkte ararlar.

Adamlar her şeye ayrı yöm eder,
Nereye çekersen oraya gider,
Balta taşta değse sapa kin güder,
Doğru dürüstlüğü ırkta ararlar.

Ana beşirikli çeker çevirir,
Kızı esef etmez yıkar devirir,
Oğlan babasıyla içer savurur,
İçki mezesini örkte ararlar.

Azâbi bunlardan uzak dur uzak,
Bu kışın sonu da kara kış, sazak,
Uyduruk zümreyle kurulmuş tuzak,
Birçoğu inancı börkte ararlar.

EMEKLİ MEBUSLAR KIRAATHANESİ-bir

◆ Halit Yıldırım

Ulus'ta Samanpazarı'na doğru çıkarken sağlı sollu iş hanlarının birinin terasında olduğu rivayet edilen bir kiraathaneye eski mebusların takıldığı söylenir. Adı da Emekli Mebuslar Kiraathanesi imiş. Her ne kadar bu adresi kimse bulamamış olsa da biz yine orada yaşananları anlatmak istedik.

Kıraathanenin sahibi de ilk açılan Meclis-i Mebusan'ın çaycılığından mütekaid Rizeli Dursun Ağa'dır. Ancak şu anda orayı Dursun Ağa'nın mahdumu Temel Efendi işletmekte, o da yerine kendi mahdumu İdris'i hazırlamaktadır.

Hikâyemize mekân olan söz konusu mahal her gün sabah saat 10'da açılır ve akşam 18'de kapanır. Yaz kış bu takvim işler. Bu enteresan mekânın bir diğer özelliği de buraya sadece eski mebusların girebilmesidir. Dışarıdan giriş için sadece eski vekillerin verdiği üzerinde "Hamil-i kart yakînimdir. İmza Mütekaid ... Mebusu falanca" yazılı ve imzalı kartvizitin gösterilmesi şarttır. Onun haricinde buraya kimsenin girmesi mümkün değildir. Mekânın tostçusundan, çorbacısına, simitçisinden ayakkabı boyacısına kadar bu kural mer'idir yani geçerlidir. Zira burada sabahları çorba, öğlenleri tost bulunmaktadır. Simit ise sürekli bulunmaktadır.

Efendim bu satırların müellifi olan bendeniz de meclis eski kâtipliğinden mütekaid Bandırma nüfusuna kayıtlı, Ankara Keçiören mıntıkasında ikamet eden buradaki unvanımla Kâtib-i Mebusan Ali Cevat'tır. Efendim malum-u aliniz eski vekiller arasında bulunmaktan biraz da yaşımızın kemalden zevale doğru tegarrüp etmesinden mütevellid dilimiz biraz ağır veya eski ama burada yeni yetmeler gibi lakırdı etmek ayıp ve düşüklük ittihaz edildiğinden zinhar böyle bir hataya düşmemeye azim gayret etmek icab ediyor. Üç kuruş emeklilik maaşımıza ilave üç kuruş cebimize bir harçlık giriyor ondan olmak işime gelmez. Her ne kadar aldığımız bu üç kuruş Temel Efendi'nin defteri ile her ay müsavi bir yekûna denk gelse de ona da şükür diyoruz. Efendim yoksa hitamı ömürde evde kadın dırdırı çekilmediği gibi bir iki lafın belini kıracak kimse bulmamak da bizi buraya mecbur kılıyor.

Efendim mekânımız üç bölümden oluşmakta. İlki çay ocağı olup girişte sağ kolda olup bitişiğinde de lavabolar var. Ortada ise gayet muntazam dizilmiş masalar ve masaların etrafında ise koltuklar bulunmakta. Evvelce kullanılan sandalyeler yeni meclise ceylan derisi koltuklar alındı haberinin çıktığı 90'lardan itibaren kaldırılarak mütekaid de olsa mebusanın izzeti şerefine halle getirmeyecek şekilde gayet rahat ortopedik ve ayarlı koltuklarla değiştirilmişti. Çay ocağının tam karşısında eski Mebusan Meclisi'ndekine benzer iki katlı bir kürsü ve duvarında da "Hâkimiyet bila kayd u şart milletindir." yazısı ve altında "Mebus, bizatihi milletin vekilidir ve vekil asil gibidir." tabelası asılıdır. Zira burada da her hafta sonu umum içtima yapılır. O hafta içinde memleket dâhilinde yaşanan siyasi hadiseler müzakere edilir ve bu hadiseler hakkında alınan meclis ve hükümet kararları gözden geçirilir, hazırun kendilerince çözüm önerileri sunar. Ben de onları zapta geçerim. Zapta geçilen bu konuşmaları daha sonra çıktı halinde isteyenlere vermek de benim görevimdir.

Bu gün kiraathanemize ilk gelenler Eski İstanbul Mebusu Ali Saip Efendi ile Eski Elaziz Mebusu İhsan Efendi idi. Ali Saip Efendi 90'ına merdiven dayamış olmasına rağmen elinde bastonu, başında fötr şapkası, grand tuvalet takım elbisesi, her daim boyalı cilalı ayakkabısı, kolalı mendili ve mütemadiyen sinekkaydı tıraşı ile meraklı gözleri üzerine çekiyordu. Bu eski tüfek halkçı mebusun en büyük muarızı ondan ancak üç beş yaş küçük olan demirkırat İhsan Efendi idi. Bu ikisinin tartışmaları kiraathanenin en büyük eğlencesi idi. Bu ikisi en ateşli tartışmaları yapsa da yine yemeklerini beraber yerler, ayrı gelseler de giderken kol kola çıkarlardı.

O gün yine ikisi birbirine girmişti. Konu reisicumhur'un sert üslubu idi. Ali Saip Efendi:

-“Olmaz mirim, bu üslup yakışmıyor. Bu sert üslup devlet idarecisine yakışmıyor.”

İhsan Efendi gülerek elini havada salladı:

-“Ne o kuzu gibi olup da size kurban mı olacak? Efendi, merhum Başvekil Menderes naif ve kibar idi de ne oldu? Size yaranabildi mi? Yok! paşanız orda burda onu daracağına çekeceğim diye efelenirken bir darbe ile hayaline ermedi mi?”

-“Yahu azizim elbette onu kastetmedim. Hem paşa bu işe karşıydı ama adamlar dinlemedi.

Yapmayın, el insaf!”

-“Valla üstadım siz kabul etseniz de etmeseniz de vakıa böyle. Özal da kibardı bak onu da zehirlediler. Demek ki biraz sert olmak lazım.”

Bu esnada bir önceki dönem de vekillik yapan Cumhur Bey peşinde birkaç delikanlı ile içeri girdi. Ortalığı bir anda bir curcuna kapladı. Cumhur Bey bir masaya oturmuş karşısındakilere nutuk çekiyordu:

-“Ben vekilliğimde akmadık köy çeşmesi bırakmadım. Meralarınıza yalaklar yaptırdım. Kaç köye köy odası yaptırdım, kaç kişiye ekmek verdim. Ne oldu? Beni desteklemediniz, şimdi de gelip benden medet umuyorsunuz. Dediniz mi o vekiliniz olacak herife “Cumhur olsa böyle olmazdı” diye? Yok nerede gezer.”

O esnada gelenlerden birisi söze atıldı:

-“Yok valla vekilim ben geçen gün onun yüzüne: “Cumhur vekilim bizim önümüze düşüp kapı kapı geziyordu. Sen bir bardak çay vereceğim diye kıyın çayın kaçıyor.” dedim. Aha bunlar da şahit. Öyle değil mi la?”

Diğerleri emme basma tulumba gibi evet anlamında kafalarını salladılar:

-“O, ne dedi?”

-“Git o zaman kapı kapı gezin onunla. Hangi kapıyı açarsanız beni de çağırın.” dedi. Öyle değil mi la?”

Diğerleri koro halinde:

-“Valla öyle dedi, kibarca bizi kovdu.”

-“Eee siz de şimdi bana geldiniz?”

-“Evet”

-“İyi de ben vekil değilim.”

İçlerinden en geveze olanı yine söze girdi:

-“Senin elin kolun uzundur vekilim. Bu işi ancak sen halledersin.”

-“Lan oğlum el kol mu koydu hain? Beni bitirdi. Beyefendiye bizi nasıl geçtiyse onu gözüm görmesin diye haber göndermiş bana.”

-“Yalandır valla vekilim. Beyefendiye biz mektup yazdık. Sizi methettik. O olmazsa teşkilatlar anasız arı gibi öksüz kaldı dedim şart olsun.”

Bizim vekilin ağzı kulaklarına vardı. Arkasına yaslanıp:

-“Ee, cevap geldi mi bari?” diye sordu.

-“He, bak bize gelen pusulada yazarlar aha. Okuyom. Değerli teşkilat üyemiz eski vekilimiz Cumhur Bey partimizin en kıymetli bir üyesi olup bu dönemde kendisi dinlendirilmek üzere geri plana çekilse de en kısa zamanda kendisine uygun bir makam verilecek olup bir sonraki dönem yerel veya genel seçimlerde değerlendirilecektir.”

Cumhur Bey kâğıdı eline aldı ve bir daha seslice okudu. Sonra kâğıdı yan masada oturan Ali Saip Bey uzattı.

-“Dede siz ne dersiniz bu işe? Gözden düşmemişiz sanırım.”

Ali Saip Bey yüzünü buruşturarak pusulayı kalın çerçeveli okuma gözlüğü ile okuyup karşısındaki İhsan Efendi’ye uzattı. O da okuma gözlüğünü cebinden çıkarıp taktı ve okudu. Ali Saip Bey:

-“Hayırlı olsun inşallah öyledir.” dedi ve çaycıya iki çay işareti yaptı.

Onlar yine kendi âlemine dalmıştı. Cumhur Bey de yanındakilerle hemen dışarı çıktı.

O gün öğleden sonra umumi içtima vardı. Öğle sonrası eski vekiller bir bir düşmeye başladılar. Başkanlık divanı kuruldu, meclis başkanı olan Zeydan Bey kürsüye çıktı. O esnada hemen Ali Saip Bey bir takrir verdi. Takriri kâtip sıfatıyla okumaya başladım:

-“Mütekaid Mebusan Meclisi Riyaseti’ne

Mütekaid Mebusan Meclisi üyeliklerine vekillikten düşmesi üzerine on yıl geçmeyenlerin kabul edilmemesini ve bu durumda olanların üyeliklerinin düşürülmesini arz ederim.

Ali Saip YILMAZ

Takrire imza verenler: İhsan Cansız, Cemalettin Kibar, Rıza Elbir, Cefai Kaplan...”

Reis Ceyhun Bey:

-“Takrir hakkında bir açıklama yapacak mısınız?”

Ali Saip Efendi hemen kürsüye çıktı.

-“Değerli riyaset makamı ve kıymetli vükela hazretleri... Son günlerde cemiyetimiz yol geçen

hanına dönmüş, iş takip bürosu halini almıştır. Giren çıkan belirsizdir. Bu duruma özellikle vekillikten yeni düşen arkadaşlarımız sebep olmaktadır. Bu arkadaşlarımız buldukları duruma alışmamışlar ve yeniden seçilebilmek için yaptıkları teşrik-i mesailerinde mekânımızı adeta bir özel büro olarak kullanmaktadırlar. Vekillerimizin içinde buldukları olumsuz hallet-i ruhiyeyi atabilmeleri için zaman gerekir. Bu durum elbette mazur görülebilir. Ancak bunun yeri burası değildir. Burası daru's-şifa değildir. O yüzden en az on yıl vekilliğe ara verenlerin cemiyetimize kabulünü intihaba sunmanızı arz ederim.”

Bu esnada eski vekiller hep bir ağızdan bağıştılar.

–“Doğru söylüyor. Onları dinlemekten usandık, canımızdan bezdik. Kendilerini hala vekil sanıyorlar. Bir sürü adamı buraya getiriyorlar. Oturacak yer bulamıyoruz. Yeniden vekil seçilecekler diye burasını kullanmasınlar. Yeter yahu canımıza tak etti.”

Takrir oylamaya sunuldu ve üçte iki çoğunluk uyuyla takrir geçti.

Hemen kararın metin haline getirilip kapıya asılması için çay ocağına gönderdim. Tam bu arada bizim Cumhuriyet yine beş altı kişiyle içeri girdi. Baktı ki umumi içtima var. Hemen ceketini ilikleyip:

–“Değerli Başkan! Bugün Genel Kurul olduğunı unuttuğum. Eğer bir mahsuru yoksa buradan izleyelim yahut biz çıkabiliriz de.”

Reis de bu duruma kızmıştı.

–“Efendim zatıalınız, kıymetli misafirlerinizi daha münasip bir mekânda ağırlayabilirsiniz.”

Cumhuriyet Bey:

–“Görüşürüz efendim.” deyip tam kapıya yönelmişti ki kapıya asılan yazıyı gördü. Yazıyı okur okumaz kıpkırmızı oldu. Çaycı Temel Efendi'ye:

–“Buranın üyeliğinden de mi düştük?” diye sordu.

Temel Efendi de bu karara memnun olacak ki:

–“Ha şunu bileydün uşağım. Pıktık da senün gibülerun martavalından. Ha bu kafadur da. Temluk değil ki. Eee laf da kafada demleniyor da!” dedi.

VAZİYET

◆ Mehmet Şeker

Günler geçiyor, geceler geçiyor... Tutabilene aşk olsun. Tutamayana meşk olsun.

Bu ayın da bitmesine az kaldı.

Gecelerden bir gece, mısralar hece hece... Kim dinler kim anlar, çözülsün bu bilmece diyerek selâm ve hürmetle başlayalım.

Şükürler olsun ki buldum bir damar
Ondan ötrü yedim bin türlü şamar
Sanma ki benden bahtsızdır şu çomar
Kapılar önünde bekledim durdum
Kapı önlerinde bekledim durdum
Nasibim bir yerde ben başka yerde
Bir tat görmedim neşede kederde
Sonunda gözüme indi bir perde
Başımı duvardan duvara vurdum
Başımı taşlara vurdum da vurdum
Kargayı şah ettiler başımıza
İnsaf edip bakmadan yaşımıza
Ballı zehir kattılar aşımıza
Sanki bozuk düzeni ben uydurdum
Şu bozuk düzeni ben mi uydurdum

Bir hikâye kahramanı düşünün... Konuşurken bütün sesleri kalın söylüyor. Başka bir maksatla değil, dili dönmediği için.

‘Üzüm’ diyemiyor, ‘uzum’ diyor.

‘Ekmek’ diyemiyor, ‘akmak’ diyor.

‘Bekir’ demek isterken ‘Bakır’ çıkıyor ağızından.

Bu şiiri bir de onun ağzıyla okuyalım bakalım, hangi diyarların havası duyulacak...

*

VAZİYAT

Şukurlar olsun kı buldum bir damar
Ondan oturu yadım bin türlü şamar
Sanma kı bandan bahtsızdır şu çomar
Kapılar onunda bakladım durdum
Kapı onlarında bakladım durdum
Nasibim bir yarda ben başka yarda
Bir tat gormadım naşada kadarda
Sonunda gozuma ındı bir parda
Başımı duvardan duvara vurdum
Başımı taşlara vurdum da vurdum
Kargayı şah attılar başımıza
İnsaf adıp bakmadan yaşımıza
Ballı zahır kattılar aşımıza
Sanki bozuk duzanı ban uydurdum
Şu bozuk duzanı ban mı uydurdum

DEDİM Kİ: “VAY BE!”

◆ Hanifi Yılmaz

Aynaya bir baktım, değişmiş yüzüm
Vurgun yemiş halim, dedim ki: “Vay be!”
Zaman iz bırakmış, kızarmış gözüm
Nerde eski halim, dedim ki: “Vay be!”

Efkâr bastı dedim, gezeyim biraz
Ne görürsen gözüm, etme itiraz
Ömür geldi geçti, siyah ve beyaz
Gençlik kaçıp gitmiş, dedim ki: “Vay be!”

Bir dostu rastladım, eder ah u zar
O da benim gibi olmuş ihtiyar
Dedim: “Bypass oldum, hayrola ne var?”
“İçkin sigaran yok.” dedi ki: “Vay be!”

Oturduk bir parka, sohbeta daldık
Bir kaç saat öyle mazide kaldık
Gençlik yıllarına özlemler saldık
Kendimize geldik, dedik ki: “Vay be!”

Şaziye süslenir, yola çıkardı,
Feride imrenir, ona bakardı,
Bir Kamile vardı, canlar yakardı,
Avare yıllara dedik ki: “Vay be!”

Esmer Leyla, kostak yürür giderdi,
Bir gülücük atar, çok naz ederdi,
Şu yalan dünyada, hiç yoktu derdi,
El açıp dilenen, sen misin, vay be!

Ne dilberler vardı, burnu havada
Çoğu evde kaldı, yalnız yuvada
Hep hazan yaşamış, dağda bayırda
Sordum: “Siz misiniz? Şaşırdım vay be!”

Hasan yoldan geçer, selam durulur,
Mahalle namusu ondan sorulur,
Yoksullara yardım eder yorulur,
Yeri hiç dolmadı, dedik ki: “Vay be!”

Sessiz sessiz içer, Kebapçı Sefa,
Ökkeş nara atar, eder hep cefa,
Çilekeş hanımı, boşar yüz defa,
Döner geri gelir, dedik ki: “Vay be!”

Yakışıklı Kenan, tesbih kehribar,
Avcı yelek takım, frengi şalvar,
Yumurta topuklu kundurası var,
O da göçtü gitti, dedik ki: “Vay be!”

Zenginler Mercedes, taksiye biner,
Murat yüz yirmi dört, fakir şükreder,
Kimi merkep ile tarlaya gider,
Zaman nasıl geçti, dedik ki: “Vay be!”

Uzun gecelerde kitap okunur,
Samsa, sucuk, pestil ikram sunulur,
Âşık, cenk kitabı, ruha dokunur,
Ne güzel günlerdi, dedik ki: “Vay be!”

Ramazan ayında rahmet saçılır,
Akşam sofrasına kapı açılır,
Kalpleri kırmaktan, derhal kaçılır,
Bayramlar barıştı, dedik ki: “Vay be!”

Kırık sazım çalar, dağlar kar boran,
Ne gelen giden var, ne hatır soran,
Şu ihtiyarlığı var mı durduran,
Ömür geldi geçti, dedim ki: “Vay be!”

Selam olsun size, Maraş ilinden
Nergizinden, sümbülünden, gülünden
Söz inciye döner, Yılmaz dilinden
Şair yalnız ölür, dedim ki: “Vay be!”

YOL AYRIMI

◆ Selman Kapanođlu

Ben esmerim, sen sarışın.
Benim sesim çıkmaz,
Senin dilin bir arşın!
Gelini böyle olmaz Maraş'ın,
Şaptayla bal yetişmez ağzına.
Sen diyet yaparsın,
Ben düşkünüm boğazıma.
Sen hamburgere sos dökersin,
Ben domates salçası çalarım yarım sıcak somuna!

Tarhana çorbasını bilir misin, bilmem.
"Bilmem." dersin bilirim.
Bilrim, tirşiđi de bilmezsin!
Kız sen adamı sömek köfteye de,
Yavan köfteye de hasret edersin.

Eşkili turşu yapmayı bilir misin?
Bilir misin tadını eşkilaye sulusunun?
Nerden bileceksin, Ramazan Bayramı için
Teşte hamur yoğurmasını!
Sahi sen hoşaftan ne anlarsın?

Yaz gelir, tutturursun: "Bodrum Bodrum!"
Beni bekler, nenem dedem;
Buz gibi Gafarlı da...
Ah Gafarlı eşki goruğu bile
Tatlı gelir adama.

Tabii eşki tatlı bağımızın koruğu,
Sen dersin ki: "Huzurevine koy şu moruđu!"
Onlar benim canım,
İzmir senin,
Maraş benim vatanım.

Bakma, burda kot mot giydiđime!
Ökkeş Emmi dikti Bonmarşe'den aldığım,
Frengi ipi şalvarımı.
Altına da Kapalı Çarşı'da
Salman Emmi'den aldığım,
Gül şeftali yemeniyi giyersin;
Ver elini kekik kokulu Ahır dağları...

Hayvan severlerdensin, güzel...
Sadece, süs köpeđini seversin.
Seherden kalkıp alıp eline,
Baktır satırı, ezanlar okunurken,
Bizim sarı kızı yemleyip sağabilir misin?

Manikürden, pedikürden
Başka işler de var hayatta.
Çalı süpürgeyle avlu süpürmeyi,
Kar yağsa, küremeyi
Yağmur yağsa, bir basamağı pırtmış,
Sülümden dama çıkıp,
Dam lovlamayı bilir misin?

Seninle evlenirsem ne yer, ne içerim?
Soğan doğrayıp, lahmacun içi hazırlar mısınız?
Pancardan sarma, sapından
Eşkili şovra pişirebilir misin
Yoksa her gün pizza mı yiiicik?

Uzun tırnaklarınla,
Nasıl çiğköfte yoğurursun?
Sahi be! Senin ağzın,
Hiç içli köfte gördü mü?
Dolma sever misin?
Kuru oyabilir misin?
Nerdeeee!

Salça çıkarır, bulgur kaynatır mısınız?
Tarhana serebilir misimn?
Eşki çıkarmak nedir?
Etin ne, budun ne,
Sen tırık turnasın!
Kırk sekiz kilonla, üzüm tepebilir misin?
Akbarcık, mahrabaşı, azeziyi
Görsen tanır mısınız?

Üniversitelisin ama elif görsen,
Değnek sanırsın!
Şaptayı görsen sırık atlarsın.
Ceviz çırpar, samsa sarar mısınız?
Meşe dalı ile hapısa çırpar mısınız?
Bir tas pekmezi kafana diker misin?
Yoksa kilo almaktan korkar,
Kaynananı kırar mısınız?

Garpız kabuđundan ilende reçeli,
Kahvaltıda kalmaz bile çepeli.
Hele irişgite sucuk demen var ya!
Dilin dönmez püsüđe, süllüme,
Nasıl anlaşırık seninle?
İki şor edek desem,
Aval aval bakarsın.
Seninle anlaşamayız; cangama edersin.
Oğlum Memmed sen bu evliliđi,
Pahalıya ödersin.

Kına gecesinde kınadan utanırsın.
Duvak mevlidinde başına şeş,
Şifon alabilir misin?
Yeni gelin olarak büyüklerin
Ellerini öper misin?

Diyelim, gelin geldin Maraş'a
Kapalı Çarşı'da, Bakırcılar Çarşısı'nda
Hele de Çarşıbaşı'nda sakın ha,
Sakız çiğneyerek gezeyim deme!
Bir karış dilinle dondurma yeme!
Vallahi rezil ederler, demedi deme!

YAŞAYAN ÖLÜ

◆ Ali Parlak

Beş duyum teneye aklım tam takır
Yönünü yitirmiş deli gibiyim.
Her yanım engebe, her yanım çukur
Şehr-i Antakya'nın yolu gibiyim.

Sıra sıra dertler boyumdan uzun
Tepeden tırnağa boyandım hüznün
Ufala ufala eriyen közün
Boşluğa savrulan külü gibiyim.

Pahalı dertlerim paha biçilmez
Kilosu tartılmaz, boyu ölçülmez
Kapatsan kapanmaz, açsan açılmaz
Kilitsiz kapının kolu gibiyim.

Dertlerin elinde maraba, uşak
Çile yorganımdır, ıstırap döşek
Ekin tarlasında kurumuş başak
Dikene sarılmış çalı gibiyim.

Çirkin karakterim her bir oyunda
Kötü ben olurum canlı yayında
Yazın ortasında, temmuz ayında
Toprağı taşıyan dolu gibiyim.

Gözlerim yakını zor seçer olmuş
Sıvası dökülmüş, boyası solmuş
Sanırım ömrümün miadı dolmuş
Çınarın kurumuş dalı gibiyim.

Türkmen'im kütükte isim hükümsüz
Kâğıda çizdiğim resim hükümsüz
Bağırsam boşuna sesim hükümsüz
Sanki yaşayan bir ölü gibiyim.

DİDİLER

◆ Kadir Orakçı

Bi avrat resmiyinen hesap açarsın Feys'e
Takip iden çoğ'olur eklenirsin didiler
Ara sıra bi "öhö" yazsan yeterdi oysa
Yüzlerce yorum alır tıklanırısın didiler

Sen sırrını aşikar itme gerisi kolay
İster şantaj idersin, ister hakaret, alay
Gözünü gorhutmasın garşidan gelen kalay
Zaloğlu Rüstem gelse diklenirsin didiler

Fakat tedbirli ol ki hiç kimseler sezmiye
Ne gerek var şiirler güzel sözler yazmıya
Odun olmak fena mı sap olursun kazmıya
Toprağında kalırsan köklenirsin didiler

Biraz tiyo veriyim duzum ossun çorbanda
Bazı dekolte takıl bazı giyin türban da
Sonra tövbe idersin Ramazan'da Gurban'da
Merak itme sonunda aklanırısın didiler

Bi profil az olur olmuşken dört beş ossun
Ossun ki gafesine girecek çoh guş ossun
Bir gün zora düşersen gözlerinde yaş ossun
Böylece daha kolay saklanırısın didiler

Gandırmak şöyle dursun, taciz itsen bayanı
Müğe Anlı meydana çıkaramaz foyanı
Başka hesaptan ekle sana engel koyanı
Aman fazla abartma keklenirsin didiler

Delikanlı didiğin yalanı güzel atar
Oltana takılanlar o yalanları yutar
Yürü bre aslanım, yürü seni kim tutar
Altan alan oldukça yüklenirsin didiler

Ben şu anda kadını, bazı yeni yetmeyim
Kimi gün Hatice'ydin bak bugün de Fatma'yım
Haydi sana rast gele daha fazla tutmayım
Paylaşım yap Kıymetî beklenirsin didiler

BİR KIZILDERELİ MASALI

◆ Mülayim Sertoğlu

Son zamanlarda Uluyan Güvercin'in unutkanlık, muhakeme eksikliği, zaman ve mekân tâyininde güçlük, yapacaklarını tanımlayamama, başladığı işi tamamlayamama gibi davranış bozukluklarıyla kendisini gösteren ve beyin fonksiyonlarının zâfiyetiyle ortaya çıkan bir bunama şekli diye nitelenen Alzheimer hastalığından muzdarip olduğu gözlenmekteymiş. Uluyan Güvecin, hâkim güçlerin fısıltıyla söyledikleri her şeyi eksiksiz anlarken mağdurların ve mazlumların arş-ı âlâya çıkan feryatlarını hep duymazlıktan gelirmiş. Zira ustasından nasıl görmüşse öyle yapıyormuş. Ustası Bağirtan Öküz diye tesmiye olunan Sağır İbiş de işine gelmeyi hiç duymazmış.

Meluncanlar Kabilesi'nin bal tutan parmağını omzuna kadar yalayanlar taifesi olan "Yanayatan Kunduz Obası"nın başında ise "Kişneyen Arı" varmış. "Arpalıkların kâhyalığını zimmetine geçiren" Kişneyen Arı, yıllar yılı teşvikli dürümleri yedikçe semiren, kabilenin mallarını kunduz gibi kemiren, trampa usûlü yâni "al takke ver külah" metoduyla yapılan ticâret neticesi haksız zenginler yetiştiren bir düşüncenin mümessiliymiş. Gamlı baykuş suratlı, mesut tavırlı, yılmaz tabiatlı olan Kişneyen Arı, kabileye ait yolunmadık kaz, reis seçimlerinde desteğini almadık haylaz bırakmazmış. Kişneyen Arı, kabilenin merhum ulu büyük reisi Gözü Kara Kısa Panter'in mirasını har vurup harman savurmuş, bütün iyi hâletlerini terk etmeyi, ne kadar yanlış ve hatalı uygulaması varsa hepsinin üstüne tüy dikmeyi maharet bilirmiş. Devamlı barış çubuğu tüttüren Kişneyen Arı, çok sık oynadığı "Bul karayı al parayı" oyununun paylaşım probleminden dolayı suratına yediği darbeyle el yumruğunun ne demek olduğunu yaşayarak öğrenmiş. Yanayatan Kunduz Obası'nın "icazetli olarak Vahşi Beygir Obası'nın tapulu arazisine yapılmış bir gecekodu" olduğu iddia edildiği için kişnediği ortaya çıkan, bal yapmasa da iğnesiyle kızilderilileri sokan bu zat bu sebeplerden dolayı -ve de başkaca bir kahramanlık gösteremediği için- Kişneyen Arı ismini alabilmiş. Çok hızlı konuşması, bülbül gibi şakıyıp sular seller gibi nutuk irat etmesi, kabilenin idâre heyetinde bulunmamasına rağmen hariçten gazel okumasıyla da tanınmış. Kişneyen Arı'nın kir ve kurum sebebiyle alını siyahlaştığı, urbasının her yanından pislik aktığı için çeşitli marka "af matik"lerle yıkanır, apâçi kadılarının huzurunda aklanmak yerine, kabilenin efsunlu zırhının arkasına saklanmayı seçmiş.

Kızilderili Kabilesi'nin en asil ve en mert, savaşçıları civanmert, fedakârlıkta cömert, ama talihi namert, idârecileri başa dert olan Soylu Kurt Obası mensupları, târihi geçmişleri itibâriyle gönlü ganî, bileği güçlü, sözünün eri kahramanlarmış. Gökyüzünü çadır, güneşi tuğ bilirlermiş. Soylu Kurt Obası'nın, şimdilerde "mâzi olan" kutlu mefkûresi mücibince gündeğusundan günbatısına kadar bütün Meluncanları tek bir bayrak altında toplamayı, kutlu bir idâre, güçlü bir kabîle oluşturmayı gâye edinirlermiş. Soylu Kurtlar, ferâset basiret ve cesâretleriyle; gölgesiz bir adalet, insanlara muhabbet, mazluma merhamet, inanca dayalı bir vahdet inşâ etmeyi hedeflerlermiş. Eskiden esarete asla razı olmazlar, kuvvetin değil hakkın yanında yer alırlar, "Yufka yürekliyle çetin yollar aşılmaz" diyerek hep zora talip olurlarmış. Solak Sansar Obası'yla, Kızıl Sırtlan Oymağı'na inanç ve töreye muhalif oldukları, kızilderililerin târihi düşmanlarıyla birlikte hareket ettikleri, bozkurta kin besledikleri için iyi gözle bakmazlarmış. Soylu Kurt Obası idârecilerinin, "Sarı Benizli Sır Kâtipleri" tarafından beyinleri esir edilmeden önce, kutsal ülkülerinde; Hakk'a teslimiyet, millete hizmet, töreye itaat, vatana sadakat, ahde vefâ, haksızlığa başkaldırı ruhu, tarihe bağlılık şuuru varmış. Soylu Kurt Obası'nın kutsal ülküleriyle olan bağları zayıflayınca, "Üstte mavi gök çokmeden, altta yağız yer delinmeden ili ve töresi" bozulmaya yüz tutmuş. Soylu Kurt Obası'nın yiğit savaşçıları, sarı benizlilerin sahte tebessümlerine, asılsız sözlerine, tatlı vaatlerine, ipekli kumaşlarına, ceylan derisi koltuklarına, ateş sularına, İçing Katun muadili eksik eteklerin alımına ve işvesine kanarak ya da kandırılarak "karabuduna benzemeye" başlamışlar.

Bir zamanlar "Hangi çalgın bana zincir vuracakmış şaşarım" diyen, hürriyet timsali bozkurtla kendisini özdeşleştiren, kırılan ama eğilmeyen, bükülmeyen, "Şu üç günlük dünyaya kula kul olmaya gelmedim" diyen soylu kurtlar, "adı uzlaşma aslı yozlaşma olan" ve sarı benizlilerin tezgâhlarında îmal edilen kurt kapanına düşmeye başlamışlar.

Kabilenin âli menfaatlari idârecilerin şahsî hesaplarıyla çakışıp derin gölün sığ çıkarlarıyla uygunluk gösterince kurtlar kuzulaşmaya başlamış, daha doğru bir ifâdeyle kuzulaştırılmaya tâbî olmuşlar.

Soylu kurtların, kendi adına kendisinin karar vermemesi, kendi işini kendisinin görmemesi yüzünden, göbeği büyürken boynu inceliyormuş. Zaman içinde vücudu şişmanlarken pençeleri zayıflamış, gözleri miyoplasmış, dili boğazına akarken sesinde değişiklikler meydana gelmiş, ulumasıyla meşhur olan soylu kurtlar melemeye başlamış. Bu sebeple olsa gerek, obanın reisine de "Meleyen Kurt" denilir olmuş.

Soylu Kurt Obası'nın yeni reisinin sesindeki bu değişikliğe rağmen, vücudundan hiçbir şikâyeti yokmuş. Kabilenin diğer fertleri mide rahatsızlığına düşer olup şişkinlik çekse de Meleyen Kurt'un demir gibi midesi varmış. Kurşun yese sindirir, hiç hazımsızlık çekmezmiş.

Hatta eski kurt avcısı Uluyan Güvercin ve eşi Kasvetli Tilki'nin yenilir yutulur gibi olmayan söz ve davranışlarını bile içine çok iyi sindiriyormuş. Gerçi Meluncanların büyük çoğunluğu Meleyen Kurt'u -eski hasletlerinden dolayı- kabilenin reisi olarak görmek istedikleri fikrini izhar etmişler ama Meleyen Kurt bunu bile: "Önümde yaşlı başlı Uluyan Güvercin varken onu tepelemek töreye yakışmaz!" diyerek kabul etmiyormuş. Fakat, Meluncanların yönetimsiz kalmaması, kuzulaşan kurtların mahzun olmaması, Uluyan Güvercin'in renginin solmaması, kabiledaki arıların aklıktan ölmemesi için "reis yamaklığıyla" iktifa etmeyi uygun görüyormuş.

Meleyen Kurt oba reisi olmadan önce "Mahcup Balta" diye anılmış. Kasvetli Tilki'nin hakaretâmiz tutumuna rağmen Uluyan Güvercin'in reis yamaklığını kabul etmesi, yönetimde bir dolgu maddesi olarak yer tutması, figüran edasıyla ve etkisiz eleman sıfatıyla sesi soluğu çıkmadan oturması üzerine "Suskun Kurt" adını almış. Meluncanlar'ın yönetim merkezinde konuştuğu duyulmayan, en uzun ifadesi "Yorum yok." olan Soylu Kurt Obası'nın reisi, rakımı yüksek yaylalardaki kurultaylarda ağzının ve dilinin olduğunu göstermek bâbından sert nutuklar çektiği için "Gürleyen Nehir", ovada eski halini aldığından dolayı "Değişken Çağlayan", haber tellalarını sertlik sergilemek adına payladığı için "Çakan Şimşek" diye vasfedilse de ona en uygun isim "Meleyen Kurt"muş. Bazılarına göre ise Meleyen Kurt'la, Soylu Bozkurt'un farkı, siyahla beyaz arasındaki fark mesâbesindeymiş ve bu da o kadar önemli bir fark değilmiş. Meleyen Kurt, kurdun melemesine itiraz eden, sarı benizlilerin sır kâtipliğine karşı çıkan, yapılanın uzlaşma değil yozlaşma olduğunu savunan ve hâlâ kuzulaşmayan kurtların "Ürkek değil erkek gibi davranılmasını, apâçilere verilen sözlerin yerine getirilmesini, Uluyan Güvercin'in dümen suyundan çıkılmasını, iktidarda iktidarsız kalınmamasını, tabanın küstürülmemesini, vs. vs. vs.yi" beyhûde yere istemelerine, "Tavşan yamacı aştı / Kurtlar sandıktan uçtu" demelerine hiç mi hiç aldırmiyormuş.

Belki de gerçekleri gördüğü için, ismiyle müsemma olarak "İnan" diye söze başlayan ve gelişmeleri yorumlayan "Soyu Er Börteçine", "Oba reisi taban değiştirmeye niyetli olduğundan 'taban küsmesine' aldırılmakta ve onları yok sayarak 'tavan kayması' hareketi yapmaktadır. Soylu Kurt Obası'nı terk edip 'Merkezdeki oymakların reisliğine bir daha giyinmemek üzere soyunduğu' için 'Yat-kalk-sürün!' komutlarına ve etkisiz eleman olmaya itiraz etmiyordu. Meleyen Kurt'un tutum ve davranışları bir yanlışlık sonucu değil, yapılan şuurlu bir tercihin neticesidir. Çoğunluğu muhâcirlerden oluşan tavan kaymıştır. Buna rağmen zaman talep edilip sabır istenmesiyle amaçlanan hedef, tabanı yeni konjonktüre alıştırmak, zaman içinde fiili durumun ideal olduğuna inandırmak, tabana tavanın tercihlerini kabul ettirmek ve tabandan olabildiğince fazla insanı, tavanın yeni yerleşim yerine götürmektir. 'Tavan her zaman doğru yapar, mutlaka bir bildiği vardır (!?); taban yanılır, tavan yanılmaz, tavanın hikmetinden sual olmaz...(!?!)' anlayışından mülhem yerleşik bir mantık silsilesinin tezâhürlerini gösteren Meleyen Kurt; sistemin mutemet adamı olabilmek için tecihini ortaya koymuş, Soylu Kurt Obası'nın idealist apaçilerini gözden çıkarmış, istikâmetini belirlemiştir. "Sıra soylu kurtların kendi değerlendirmelerini yapmasında." demektedirmiş. Kim bilir bu düşünceleri yeni değildir; yeni hâl, belki de "Yeni Mahal" teşkilâtının özel istihbaratından kaynaklı bir tavırdan mülhemdir? Kim bilir?

Meleyen Kurt, Ulu Manıtûların istediği doğrultuda uygun adım yürüdüktan sonra, soldan hiza alıp, yanaşık düzen içinde hazır ola geçip tekmil vermeyi beklerken arkasına dönüp apaçileri tâdat etmeyi unutursa ahvâli, Virginia'ya pirince giderken evdeki bulgurdan olan adamın haline döner. Bizden söylemesi...

Böylece, sistemin sır kâtipliğine soyunan Meleyen Kurt, Uluyan Güvercin ve Kışneyen Arı, büyük bir mutluluk içinde, "Üç Apaçi Atlısı" senaryosundaki rollerini ifâ edip Arizona'nın uçsuz bucaksız çölllerinde at koşturuyormuş. Şimdilik onlar muradına ermiş gibi görünse de bu masal burada bitmezmiş. Bu masalın devâmını inşaallah anlatırız. Kim bilir belki de, hiç zannetmem ama "bin yıl" da sürebilir.

Masalın bu bölümü burada biterken gökten üç elma düşmüş ve bu elmaların en irisinin ambalaj kâğıdında "Yolun Sonu Görünüyor" isimli bir şiir yazılmış.

Allah (c.c.) apaçilerin de encâmını hayreylesin.

Onlar ermiş murâdına, biz çıkalım kerevetine.

HER ŞEY OLDUĞU GİBİ

◆ Salim Kanat

Bağırtnkan yalancılar çağında
Kısılmış doğru sözlerimizle
Hocalar cenaze peşinde hacılar tecim
Tefhimi yarım yamalak suçlar işliyoruz
Hepimiz birimiz birimiz kim oluyor
Ferden ferda gerdan kıra kıra
Balonlara üflüyoruz son nefesimizi

Doluyor boşalıyor boşalıyor doluyor
Dünya bir terminal tam anlamıyla
Ne kaldı bizi biz eden bizde
Adem babadan miras kendimizden başka
Bir de suni zeka peşinde bilimciler
Sanki gerçeği çok gerçekmiş gibi
Sanki gökyüzü kuşlara yeterli
Denizde balıklar rahat yüzermiş gibi

Ölüm var diye çok söyleyen oldu
Duyduk mu inandık mı bildik mi
Yanımızda yöremizde beldemizde çok
Ölenler oldu selalar dinlemedik mi
Gür sesli hoparlörler eşliğinde
Ezanlar felaha çağırdı gittik mi
Camiler cıvıl cıvıl da kafeler sinek mi avlar
Stadlarda top atılır kaleler dövülür
Gol sayılmaz mı bu sözlerim oley oley
Her nefis bulmaz mı payesini bir şeyde
Mitingler mahşer provası değil mi

Bağırtnkan yalancılar çağında
Doğruları yalan gibi mi söylemeli
Madem itibar şebekliğedir
Baş köşeler siyaseten rezervedir
Marifet suyun başını tutmak
Her köprüye tuzak her yola harami
Adaleti tersinden okumak yazmak
İşi bilip işe gitmemek iş mi
Suya götürüp susuz boğmak da var
Nefes alacak kadar yer kalmayınca
Eşyalarla tıkamak var evlerimizi

Kitleyin kapıları gidelim Mars'a falan
Yeni dünyalar bulalım çürütmek için
Yeni hayat kuralım öldürmek için
Yeni türler bulalım sömürmek için
Semirmek geçirmek öğürmek için

İçli türküler şarkılar şiirler seçelim
Bizi hisli göstereyim içli vicdanlı diye
Bitimsiz yolları yakın eylesin diye
Hikayeler dinleyelim masallar okuyalım
Romanlar yazalım büyüklere
Çocuklar işini bilir bırakalım mı haline
Özel hocalar tutalım birinci olsun sınavda
Özel okullar açalım eğitimde yarışalım
Son hızla yaşayalım çabuk ölmek için
Kalbimiz teklesin ilk fırsatta anjiyo
Tütüne zam yapalım bırakan zengin olsun
Faizi düşürelim kapitalizm abad olsun

Seçelim seçilelim seçmiş gibi yapalım
Dostlar alışverişte görsün imrensin bize
Çatlasın düşman taş atın hainlere
Kıbleyi şaşırılmış taşlaşmış kalplilere
Yalanlara inanmış gibi yapar en güçlülerimiz
Oysa yalanlar yalanlanmak gerektirir
Bu hangi siyaset ki dostu düşmanı bilmez
Ve hüsrân hep hüsrân biriktiririz kendimize

Ey şair ya umut evet umut tükenmez hazine
Bakmayın siz sözlerim gördüğümden nazire
Allah en iyisini bilir bir hayır var her şeyde
Huzurundayız her dem en iyi olanın
Değişmeyen hiçbir biçimde solmayanın
Bekleyen olalım biz sabırla sükûnetle
Hayat olması gerektiği gibi olsun sonunda

SİVRİSİNEK

◆ İsmail Kılınç

Uyku zaten kaç durak ötede,
Bırak da uyku sarsın a sinek!
Sigara da kalmadı kutuda,
Badısabâda harsın a sinek!

Sesin ses değil İsrail sîru,
Gücün az değil sanki sürü,
Damarım kayıp kanım kuru,
Midene kıran girsin a sinek!

Firavun mu senin yoldaşın?
Ne kıçın belli ne de başın...
Nerdeydin vicdansız kışın,
İnine çiyân girsin a sinek!

Ülke desem İsrail misin?
Melek desem Azrail misin?
İntihar edenlere fail misin?
Demine ziyan girsin a sinek!

Ne zaman kuruyacak soyun?
İlaç ilaç tükenmiyor sayın;
Be hey gece zalimi hayın,
Canına iman girsin a sinek!

GÜZEL

◆ Lütfü Kılıç

Hor bakma cansıza, kıyma canlıya,
Koparma çiçeği dalında güzel.
Parladıkça güneş, döndükçe dünya;
Ay-yıldız kumaşın altında güzel.

Başının üstüde tutar insanı,
Can kulağı ile dinle ezanı,
Fedaya hazırlar canana canı,
Yaşantı müminin hâlinde güzel.

Zaman süzgecinde ömrünü eler;
Baharda can bulur, hazanda solar.
Çileyle yoğrulur, hasretle dolar;
Yolculuk maşuğun yolunda güzel.

Yüreği kavrulur, gönlü gamlanır,
Dişini sıktıkça gözü nemlenir,
Düşünce dağılır, duygu demlenir,
Türküler aşğın dilinde güzel.

Yele bağır açar, yıla yaslanır,
Leylayı kaybeder, çöle seslenir,
Ne dağlar yol verir, ne o uslanır,
Yok olma Kerem'in külünde güzel.

Lütfü der, muhabbet dolunca yuva;
Dağılır bulutlar, ısınır hava,
Riyasız, yürekten yükselen dua;
Allah'ın samimi kulunda güzel.

KADROLU MUHTAR IV (Kahvehane)

◆ Mehmet Pektaş

Yol arkadaşına Maraş otu macerasını anlattıktan sonra bir süre hiç konuşmadan çaylarımızı yudumladık. Arkadaşım halime acımış olmalı ki masamızın sessizliğini bozdu:

-“Tırı Mahmut senin başına ne işler açmış be muhtarım! Sen bu adamdan intikamını bir şekilde almalısın. Eğer istersen sana yardım ederim.” Kin tutan bir insan değilim. O yüzden:

-“İntikam falan istemem. Aynı köylüyüz, her zaman yüz yüze bakıyoruz. Hem almak istesem de bu adama hiçbir numara sökmez.” dedim.

Müsaade isteyip kalkacakken birer çay daha içmeyi teklif etti. Kendisi ilçemizde misafir olduğundan:

-“Dur ben söyleyeyim.” dedim. Etrafıma baktım, Çaycı Murat ortalıkta görünmüyordu. Ayağa kalkıp ocakçıya seslendim: “Celal bize iki çay!” Daha yerime oturmadan Lap Osman’ın sesini duydum:

-“Üç olsun.” Arkamı döndüm. Cin Ali:

-“Dört olsun.” dedi. Tırı Mahmut:

-“Benimki kola olsun.” Çullu Yusuf:

-“Benimki ayran...” dedi.

Ellerinde çantalarla, çuvallarla gelip bizim masaya oturdular. Moralim bozuldu, bizimkiler başıma kalmıştı. Onları arabamla köye götürmek zorunda kalacaktım.

Çaycı Murat siparişleri getirip masaya bıraktı. Tırı Mahmut, kolayı bir dikişte bitirip boş bardağı çaycıya uzattı:

-“Bir daha koy.” dedi.

Koluyla ağzını sildikten sonra:

-“Bu kolanın büyüğü yok mu Murat? Bidonda olanından...” dedi.

Çaycı Murat:

-“Var Mahmut Ağa, birlik mi olsun ikilik mi?” dedi.

Mahmut:

-“En büyüğünden getir işte, köye elimiz boş gitmeyelim.” dedi. Mahmut’a: “Bana güvenip de bir şey ısmarlama lan!” derken Cin Ali elini omzuma attı:

-“Muhtarım önce bir lokantaya mı gitseydik? Çayı yemeğin üstüne içerdik.” dedi. Ona “Bok ye!” diyecektim ki Çullu Yusuf:

-“Haydi muhtarım çayını hızlı hızlı iç de köyümüze gidelim. Davara gideceğiz vakit kaybetmeyelim.” dedi.

İyice kızdım:

-“Ben bugün köye gitmeyeceğim.” Yol arkadaşımı göstererek: “Bu arkadaşta misafir kalacağım.” dedim. Yol arkadaşım kıs kıs gülüyordu.

Bizim köylüler hep bir ağızdan konuşmaya başladılar:

-“Olur mu öyle şey? Biz nasıl gideceğiz? Sensiz gitmeyiz. Ayıp bu yaptığın. Yakıştı mı sana?”

-“Valla orası beni ilgilendirmez. Bana mı güvenip düştünüz yola? Nasıl giderseniz gidin!” dedim. Epeyce homurdandılar.

Cin Ali onları susturup:

-“Muhtarım biz senin arabayla gidelim. Yarın ben gelir seni alırım.” dedi. Diğerleri bu fikri hemen benimsedi. Araba giderse gelmeyecekti. Bunu adım gibi biliyordum:

-“Ben araba maraba vermem arkadaş.” dedim.

Bu defa Lap Osman:

-“Bizi bırak gel o zaman.” dedi.

-“Hiç kusura bakmayın.” dedim.

Tırı Mahmut, çaycının getirdiği kolayı çantasına yerleştirdikten sonra:

-“O zaman anahtarı ver de bari şu çantaları koyalım. Sen yarın gelirken getir. Biz de yayan gidelim.” dedi.

-“Akacak, kokacak bir şey var mı len çantalarında?” dedim. Hepsi birden “Yok valla.” dedi.

Arabanın anahtarını Mahmut’a verdim. Yol arkadaşımın gülmekten gözleri yaşarmıştı. Bizimkiler çantalarını da alıp kalktıktan sonra:

-“Allah sana kolaylık versin muhtarım.” dedi.

-“Bunlar böyle işte ne yaparsın!” dedim.

-“Bana kalırsa sen intikam işini bir daha düşün.” dedi.

Yerimden kalktım:

-“Ben şu bizim 4 çayın parasını verip geleyim. Hesaplarını da bana yüklemesinler.” dedim.

Kahveden içeriye adımımı atmıştım ki bir korna sesi geldi. Sırtımı döndüm. O da nesi? Bizimkiler benim Toros’a dolmuşlar, Tırı Mahmut direksiyonda gidiyorlar. Arkalarından koştum.

-“Durun!” diye bağurdım.

Tırı Mahmut, kafasını çıkarıp:

-“Yarın gelir seni alırız muhtarım.” diye bağırdı. Karşısından bir traktör geliyordu:

-“Önüne bak lan!” dedim.

Traktörü sıyırıp geçti:

-“Lan tüp yok arabada, tüp!” diye bağırdım ama duydular mı duymadılar mı bilmiyorum.

Araba uzaklaştı gitti. Ben soluya soluya gerisin geriye kahvehaneye geldim. Yol arkadaşım benim için bir su istedi. Yarısını içtim, yarısını da kafama döktüm:

-“Kaldım burada.” dedim.

Yol arkadaşım:

-“Köye vasıta bulunmaz mı?” dedi.

-“Bizim köy kuş uçmaz kervan geçmez bir yerde. Kolay kolay kimse gelip gitmez.” dedim.

Yol arkadaşım:

-“Yarın seni almaya gelecekler nasıl olsa. Ben şimdi arkadaşımı ararım, bizim misafirimiz ol.” dedi.

-“Kim gelecek? Bunlar mı? Ölmediler daha. İşin kötüsü arabanın içinde gaz da yok. Yarı yolda kalırlar. Arabayı bırakır gider bunlar. Ben asıl onu düşünüyorum.” dedim.

Kasketimi çıkarıp masaya vurdum. İçim soğuyuncaya kadar verdim sövdüm, verdim sövdüm. Daha sonra yol arkadaşıma döndüm:

-“Nasıl intikam alacağım ben bunlardan?”

Yol arkadaşım meğer tiyatrocuymuş:

-“Ben her role, her kılığa girer, istediğimi kandırırım. Aklımdaki bu Tırı Mahmut’u telefonla arayıp biraz kıvrandırmaktı ama bu yaptıklarına karşılık çok hafif kalır. Bugün nasıl olsa buradasın, akşama bir plan kurar, sana yaptıklarını burunlarından fitil fitil getiririz. Sen merak etme.” dedi.

-“Sadece Mahmut’u değil hepsini doğduklarına pişman edelim. Yetti artık yaptıkları.” dedim.

MODA

◆ Gökhan Kaya

Çekiştirir arkandan söylenmedik söz komaz
Eline su döksen de kendi yüzünü yumaz
Menfaatinden başka hiçbir şeyi tanımaz
Yeni neslin modası her şeyi inkâr olmuş.

Yüzü yüzüme değince ballar damlar dilinden
Balın fazlası zehir, anlıyorsun halinden
Emin olmazsin dilinden, belinden, elinden
Yeni neslin modası her şeyi inkâr olmuş.

Çalarken yakalanan pişkin “ben yapmadım” der
Haktan dem vuran haramzâde yetim hakkı yer
Çalan da, çırpan da, götüren de inkâr eder
Yeni neslin modası her şeyi inkâr olmuş

ŞAIR/YAZAR HABERLERİ/8

◆ Osman Gazi Turaç

Fatih Tezce: Yazları Eskişehir Odunpazarı'nda kışları ise Bafra'da geçiriyor. Geçenlerde Nesteren isimli bir şiir kitabıyla “kitaplı şairler” arasına katıldı. Kitabın adını okurken F'çilerin (F klavye kullanallar) çinçe parmağının en sonundaki harfe şahadet parmağının alt kulvarları arasında yer alan s ile karıştırılarak Neşteren diye okunmasına vesile oluyor ve bu vesile ile Nesteren'in kesici bir alet değil de ağustosta açan bir çiçek olduğunu kitap sayesinde öğreniyoruz. Öğretmen arkadaşlarıyla Maarifname isimli iki aylık bir edebiyat dergisi çıkarıyor. Şair, Bafra'da doğmuş, “nasip olursa Bafra'da ölecek”miş. Önce Allah hayırlı ömürler versin. Benim gönlümden de Medine'de ölmek geçiyor. Allah herkesi gönlünün çektiği topraklara gömülmeyi nasip eylesin.

Hüseyin Atlansoy: Geçen yaz sarı sıcakların insanı bunalttığı bir zamanda o beni aradı, ben onu aradım ancak bir kaç gün sonra telefonlar elimizde olduğu ana denk getirip konuştuğumuzda Kahramanmaraş, Gaziantep, Şanlıurfa turu yapmaya karar vermiştik ama nasip olmayınca dayak bile yenmiyor. Bozüyük'te efkaftaki memuriyetine devam ediyor. Aklıma düşmüşken birkaç dakika bekleyin bir arayayım görüşebilirsek ne konuştuğumuzu yazarım. Görüşemezsek de hayatta olduğunu içine dönük yaşadığını bilerseniz şimdilik yeter. Aradım telefonu uzun uzun çaldı, açmadı muhtemelen derstedir. (Daha sonra kendisi döndü, okula gidiyormuş, birkaç yıla kadar muhtemelen emekli olup İstanbul'a taşınacağını söyledi. Bunu da son dakika haberleri arasında kabul buyurun lütfen.)

İbrahim Gökburun: Yazları Kahramanmaraş'a bir şekilde yolunu düşürür, ekini biçer harmanı savururdu ama bu yıl nerelerde ne iş yapıyor, yurt içinde mi tatil yaptı yurt dışına mı çıktı hiç kimseden haberini alamadık. Kahramanmaraş Kitap Fuarı'nda yayınevinde kitabını gördüm. İkinci baskısını yapmış. Tokalaşıyor gibi dokundum. Pamukkale Üniversitesi'ne akademisyen olarak gönderdiğimiz günden bu güne hiç haber alamadım. Durun bir de bunu arayayım bakalım. Evet aradım, on dakika muhabbet ettik, yurt dışı gezileri daha ziyade akademik geziler şeklinde oluyormuş, akademisyen olmadan önce otostop çekerek Avrupa'da bazı ülkeleri gezdiğini de söylemişti. Neyse mevzu bu değil. Hali keyfi yerinde. “Dostlarına bir şey söyleyecek misin?” dedim o da “Eyvallah.” dedi. Biz de kendisine “Eyvallah” dedik.

İbrahim Yolalan: Kırağı Şiir Dergisi'yle başlayan dostluğumuzdan bu güne kadar duruşunda taviz vermeden, iyi insan iyi şair kriterlerinin içini doldurarak Nevşehir'de evkaftaki memuriyetine devam ediyor. Ortalama iki ayda bir uzun uzun uzaktan uzağa sohbet ediyoruz. Bu yaz Karadeniz turu yaptı. Selçuk Küpçük, Orhan Tepebaş ve Gökhan Akçiçek ile biraz bizi çekiştirmiş. Zamanın behrinde Göç Defteri isimli bir şiir kitabı çıkardı. Az ve iyi şiirler yazıyor. Bir sonraki şiir kitabının adı Döş Defteri veya Düş Defteri olmasın diye bu iki ismi tescillettirdim. Fırsat bu fırsat aha bir de İbrahim'i arayayım. Yazarken aramak da güzel bir vesile oldu. Uzun uzadıya konuştuk. Muhabbet esnasında dergileri şairleri biraz konuştuk. Bu arada önümüzdeki yıl şiir kitabı çıkacağı haberini de almış olduk. Bu haber fena bir haber olmasa gerek.

Vural Kaya: Geçen ay Kahramanmaraş Kitap Fuarı'na geldi. Hece Yayınları standında imza saatinde denk getirip ziyaretine vardık. Elinde kalemi pervane gibi uzun süre döndürdü. Aklıma tam Şaban Abak'ın bir şiirinden “Sabrımız suya kesti parlamadı müşteri” dizelerini getirirken Yasin Mortaş'a ve bana birer kitap imzaladı. Kitabı daha sonra okudum. Okurken iki kere aradım. Beni çarpan yerleri kendisine okuyacaktım ama dönmedi. Bu arada kitabın adı aklıma gelmedi. Kapağı beyaz ve sanki üzerinde el öpen gibi bir resim vardı. Hazır telefon elimizdeyken bu adamı da bir arayayım hem kitabın adını da buraya alalım hem de muhabbetten hasıl olanın özetini yazayım. Aradım telefona: “Aradığınız kişi şu anda telefona cevap vermiyor.” diyen bir sekreter çıktı. Ankara'ya dönünce daire başkanı mı oldu, ne oldu bilmiyorum.

Mehmet Durmaz: Dostluk biraz da bir ağaç gibidir. Üzerinden seneler geçtikten sonra da dalları hâlâ meyve veriyor, gölgesinde insanlar serinliyor, kuşların şen şakraklığına katkıda bulunuyorsa o dost dosttur. İşte Mehmet Durmaz da böyle bir dost. Kıрма ile kırılmak arasında kalırsa kırılmayı tercih eder. Binlerce öğrencinin üniversite kazanmasında gönül yordduğu olmuş, gönül koyduğu çok az insan olmuştur. (Geçenlerde Hece Taşlarında Döngü başlıklı güzel bir şiiri yayınlandı. Bu şiiri de bu arada okumanız menfaatiniz icabıdır. Çoktandır iyi şiir okuyamıyorum diye dert yananlara söylüyorum sözümü.) Bunlar iyi güzel de kardeşim, yazdıklarını kendinle mi götüreceksin? Ara sıra şiir yazıyorsun ama daha çok içine doğru yolculuğun şiirleri ne zaman bir kitapta toplanacak. Bir araya geldiğimde müjdeli bir haber almayı umuyorum.